

[Lohmann]

der er behov for et beløb på 21 mill. kr. Nu kommer der et forslag med 6 mill. kr. Da er det, jeg spørger: hvordan vil ministeren løse det problem? For det er et miljøproblem, hvad enten du kalder det gener eller forurening. Jeg vil nu mene, at det er en forurening.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Man bør ikke tiltale direkte, man tiltaler i tredje person.

Leif Hermann (SF):

Jeg kan ikke nære mig for at sige til hr. Sønderby i denne her omgang, at gylle og ensilagesaft sådan set også er ting, som kommer som et naturligt led i produktionen, men når de havner de gale steder, bliver det til forurening, hr. Sønderby. Tilsvarende gælder jo, når det er jorden. Og så kan jeg oplyse hr. Sønderby om, at det altså ikke er fiskene og sneglene, der lægger dræningsrørene, det er faktisk landmændene. Men hvis hr. Sønderby ikke vil kalde det forurening, så kald det noget andet, bare vi er enige om, hvad det er, vi snakker om.

Jeg sagde før, at jeg godt ville ind på et par mere konkrete kritikpunkter i anden omgang, og det er det problem, som jeg ser, og som jeg synes er noget uklart beskrevet i bemærkningerne, nemlig forholdet til naturfredningslovens § 43. Ministeren er vist bekendt med, at en af mine partifæller, hr. Gade, har dokumenteret en noget løsagtig forvaltning af naturfredningslovens § 43 i Ringkøbings amtsråd. Så vidt jeg kan se, åbner dette lovforslag klart op for, at man siger, at i forbindelse med § 43 vil man give nogle tilladelser, idet man udmærket godt er klar over, at hvis det ligger sådan, at det falder ind under de okkerbelastede arealer, gives der afslag, og dermed åbnes der op for en erstatningsmulighed efter § 43 indirekte.

Hertil kommer så, at der jo intet er i vejen for, at man kan komme med nogle dræningsprojektforslag, som man aldrig havde tænkt sig at føre ud i livet, netop fordi man ved, at de vil få et afslag, men eventuelt dér også få erstatning.

Lad mig så endelig sige om myndighedsstrukturen, at hvis man vil indrette en miljølovgivning, så synes jeg også, man burde indrette den således, at de organisationer, vi

normalt udstyrer med en ankeadgang, får ankeadgang, og det vil selvfølgelig her sige Danmarks Naturfredningsforening, sportsfiskerne og dambrugerne.

Afslutningsvis vil jeg godt sige, når ministeren påpeger – og det har fru Anne Grete Holmsgård også gjort – betænkelighederne ved forlængelse af den gældende ordning: ja men hvad skal vi ellers gøre, når ministeren kommer rendende med sådan noget – jeg skal nok lade være med at sige makværk – men med en sådan lovgivning, som er så umulig at tage stilling til? Vi vil naturligvis ikke acceptere, at vi fra 1. januar 1985 står i en situation, hvor man har en fri dræningsret. Derfor kan vi blive nødt til at sige, hvis vi ikke når frem til et meget hurtigt og tilfredsstillende resultat i udvalget, at så må vi have forlænget den gældende ordning. Det er altså, hvad vi har.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det var hr. Leif Hermann, der var lidt uden for dagsordenen, men da hr. Leif Hermann fik lov til at komme uden for dagsordenen, kan jeg vel også. Hr. Leif Hermann begyndte at snakke om gylle. Vi snakker om okkergener, og gylle det er genbrug. Jeg har overhovedet ikke nævnt, at okker er genbrug.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Formanden vurderer, at de ting, der er taget op, er inden for dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det kan jo uægtelig nemt gå hen og blive ordkløveri, det her, men uanset om gylle er genbrug, eller om okker ikke er genbrug, så havner begge dele de forkerte steder, og det er det, der er det miljømæssige problem, hr. Sønderby.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Lohmann, at jeg ikke drog ordførerne ind positivt bag lovforslaget umiddelbart. Jeg sagde, at der er givet udtryk for forståelse for de problemer, der ligger her, og at det var fra et flertal af ordførerne. Debatten også i anden omgang viser klart, at dette forslag er det samlede forslag,